

Dagen derpå

3. JUNI - Valget den 2. juni var set fra mit personlige synspunkt en katastrofe, der kun kan sammenlignes med nederlaget i 1864. Det lyder dramatisk, men jeg mener det faktisk.

Hvis nogen her til morgen havde villet købe mit hus på Caroline Amalievej i Brede til en fornuftig pris, havde jeg sagt ja tak, pakket min kuffert og taget min kone med sydpå og købt et hus nede i Europa. I det Europa vi alle havde drømt nu var ved at blomstre, i det Europa, der havde lagt to verdenskrige og en grå efterkrigstid bag sig, i det Europa hvor optimismen, socialt fællesskab og musisk udvikling blomstrer.

Bag mig havde jeg da lagt provinsialismens højborg - det Danmark som aldrig så, at Europa var andet og mere end flæskepriser.

For embedsmænd, forretningsfolk, studerende, politikere og mange mange andre, der nu så småt var ved at udvide den nationale dimension med en europæisk dimension, er valgets resultat intet mindre end en katastrofe.

Vore politikere har svigtet helt afgørende over for befolkningen, og vi andre har et meget stort medansvar.

Hvis ikke 49,3 % af den danske befolkning skal blive totalt desillusioneret, vil jeg opfordre regering og opposition til straks at kaste al kraft ind på en reel oplysningskampagne om Europa. Hvad Europa er og kan blive, og hvad Danmark vil blive, hvis vi ikke går med.

Og på baggrund af en sådan oplysningskampagne må vi have en ny folkeafstemning inden 1. januar 1993.

Per Milner
Vejdirektør

5-6-92

Per Milner igen

6. JUNI - Vejdirektør Per Milner, der i årevis for danske miljøengagerede har været indbegrebet af hensynsløshed hvad angår menneskets snart spolerede stofskifte med naturen, flytter nok (læserbrev d. 5.5.) ned på en tysk motorvej med op til 50 km kø - fordi han er skuffet over os danskere efter vort nej ved folkeafstemningen om Unionen. Efter sit nederlag er han fælles med det meste af folketinget om, at folket ikke dur. Som Brecht hånligt i 1953 skrev til DDR-regeringen efter et (nedslaget!) folkeligt oprør...

»Var det da ikke simplere om regeringen opløste folket og valgte et andet«. (Løsningen).

Vi andre må fortsætte det nødvendige forsøg på bæredygtighed (Brundtland-rapporten), som indebærer en reduktion til 1/10 af vores nuværende sløseri (varme, el, vand, madkalorier, trafik, lønarbejdstid, affald osv.).

Det er fascinerende at overveje, at det godt kan lade sig gøre, når nu det er nødvendigt.

De riges modvilje, som demonstreres tydeligst i Rio, er selvfølgelig uanstændig. Vores vejdirektør er helt fremme i den sag.

Det forlyder, at Milner kører i bil til sit nye domicil. Måske er hans kone i kufferten.

Herman Nielsen
Jernaldervej 263 B, 8210 Århus V.

mf 27.28/6-92